

wojewódzkiego dokonają oceny umów najmu lokali i budynków, zawartych przed wejściem w życie zarządzenia, z punktu widzenia zasadności oraz zgodności tych umów z obowiązującymi przepisami.

2. Jeżeli wyniki dokonanej oceny wskazują na celowość rozwiązania umowy, należy dokonać niezwłocznie jej wypowiedzenia.

3. Umowy, których utrzymanie jest niezbędne, zawarte z naruszeniem obowiązujących przepisów, powinny być niezwłocznie do nich dostosowane.

§ 10. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali:

- 1) szczegółowe zasady wykorzystywania miejsc noclegowych i żywieniowych, które nie są wykorzystywane okresowo lub w toku bieżącej eksploatacji,

- 2) zasady dodatkowego premiowania pracowników środowiskowych obiektów turystyczno-wypoczynkowych za wykorzystanie miejsc noclegowych i żywieniowych przez instytucje określone w § 2.

§ 11. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz terenowe organy administracji państwowej zapewnią pełne wykorzystanie obiektów, które mogą być użyte na cele hotelarskie, zgodnie z zarządzeniem nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1969 r. w sprawie czasowego wykorzystywania szkół, internatów i innych obiektów na potrzeby turystyczne lub hotelarskie (Monitor Polski Nr 2, poz. 12).

§ 12. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów zarządzenia.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 sierpnia 1976 r.

w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności lokacyjnych wkładów oszczędnościowych.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności lokacyjnych bonów oszczędnościowych na okresy 5-letnie.

§ 2. 1. Osobom wnoszącym lokacyjne wkłady oszczędnościowe powszechne kasy oszczędności wydają jako dowód przyjęcia tych wkładów lokacyjne bony oszczędnościowe, zwane dalej „bonami”.

2. Powszechne kasy oszczędności wydają bony o wartościach nominalnych 1.000 zł, 10.000 zł i 25.000 zł.

§ 3. 1. Bon jest dokumentem na okaziciela, stanowiącym dowód zawarcia umowy o lokacyjny wkład oszczędnościowy na okres 5 lat i zawiera 6 kuponów odsetkowych.

2. W razie utraty bon nie podlega umorzeniu.

§ 4. 1. Odsetki od bonu są płatne po upływie każdego roku od dnia sprzedaży bonu na podstawie kuponów odsetkowych w wysokości 6% za każdy ubiegły okres roczny.

2. W razie niedotrzymania umowy o wkład terminowy i zgłoszenia bonu do wykupu przed upływem 5 lat posiadacz bonu otrzymuje jego wartość nominalną oraz odsetki obliczone w stosunku rocznym:

1) w pierwszym roku	3,0%
2) w drugim roku	4,0%
3) w trzecim i czwartym roku	4,5%
4) w piątym roku	5,0%

wartości nominalnej bonu za czas od dnia sprzedaży bonu do dnia wypłaty — po potrąceniu odsetek wypłaconych na podstawie kuponów odsetkowych. Gdyby kwota odsetek do wypłaty była niższa od odsetek wypłaconych na podstawie kuponów odsetkowych, różnicę potrąca się przy wykupie bonu z jego wartości nominalnej.

3. Jeżeli posiadacz bonu nie skorzysta z możliwości realizacji odsetek po upływie poszczególnych okresów rocznych i podejmie odsetki po upływie 5 lat, otrzymuje premię w wysokości odsetek za 1 rok.

4. Po upływie okresu 5-letniego bony podlegają wykupowi przez okres dalszych 5 lat według nie zmienionej stopy procentowej. W tym wypadku nie stosuje się przepisu ust. 3.

5. Po upływie 10 lat od dnia sprzedaży bon traci ważność.

§ 5. 1. Sprzedaż bonów oraz realizacja kuponów odsetkowych są dokonywane przez powszechne kasy oszczędności, ich ekspozytury i agencje oraz placówki pocztowe.

2. Wykupu bonów dokonują powszechne kasy oszczędności i ich ekspozytury.

§ 6. 1. Powszechna kasa oszczędności na życzenie posiadacza bonu może za pobraniem opłaty nadać bonowi charakter bonu imiennego umiejscowionego.

2. Wykup bonu, któremu nadano charakter bonu imiennego umiejscowionego, jak również wypłata odsetek od tego bonu, mogą nastąpić tylko w tej powszechnej kasie oszczędności, która nadała bonowi charakter bonu imiennego.

3. W razie utraty bonu, o którym mowa w ust. 1, bonu podlega umorzeniu na zasadach i w trybie przepisów o umarzaniu utraconych imiennych książeczek oszczędnościowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

156

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 sierpnia 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wprowadzenia terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) w związku z § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1976 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 35, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 maja 1975 r. w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wprowadzenia terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem (Monitor Polski z 1975 r. Nr 16, poz. 98) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:
„w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem”,
- 2) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem.”,
- 3) w § 2:
  - a) w ust. 1 wyrazy „Powszechna Kasa Oszczędności” zastępuje się wyrazami „powszechna kasa oszczędności”,

- b) w ust. 3 wyrazy „Powszechna Kasa Oszczędności” zastępuje się wyrazami „Powszechna kasa oszczędności”,
  - 4) w § 3:
    - a) w ust. 1 wyrazy „Powszechna Kasa Oszczędności” zastępuje się wyrazami „Powszechna kasa oszczędności”,
    - b) w ust. 2 wyrazy „Powszechna Kasa Oszczędności” zastępuje się wyrazami „powszechna kasa oszczędności”,
    - c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Po upływie 5 lat od daty wydania dowodu oszczędnościowego powszechne kasy oszczędności wypłacają jego wartość nominalną powiększoną z tytułu dodatkowego oprocentowania o 5% wartości nominalnej dowodu oszczędnościowego.”,
  - 5) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Realizacja dowodu oszczędnościowego następuje wyłącznie za zwrotem tego dowodu.”,
  - 6) § 6 otrzymuje brzmienie:
„§ 6. Dowody oszczędnościowe wydają i realizują powszechne kasy oszczędności i ich ekspozytury oraz upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne i agencje powszechnych kas oszczędności.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

157

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 sierpnia 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) oraz § 22 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspo-

liczonej (Monitor Polski Nr 35, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1973 r. w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe